

РЕШЕНИЕ

№ 18103

гр. София, 27.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 16.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5835** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на „НОВА ПЛОД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], вх. В, ет.7, ап.71, чрез адв. З. Д. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С2913-0129717 от 17.04.2024г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС на „НОВА ПЛОД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – павилион за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], Метростанция „Обеля“, стопанисван от „НОВА ПЛОД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

С жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорваната Заповед, като постановена в противоречие на закона и дадените задължителни тълкувания по прилагането му с Решениена СЕС от 04.05.2023г. по дело С 97/21. Твърди се, че ЗНПАМ е издадена за извършено на 26.01.2024г. нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, за което дружеството-жалбоподател вече е санкционирано с НП № 765593-F759310/16.04.2024г., наложената имуществена санкция по което е заплатена с платежно нареждане от 23.05.2024г. По същество се иска отмяна на оспорваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. З. Д., която поддържа жалбата и претендира разноски в размер на 50лв. за платена държавна такса.

Ответникът-началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция фискален контрол в ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Е., който оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.01.2024 г. в 14:12 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС - павилион за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], Метростанция „Обеля“, стопанисван от „НОВА ПЛОД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че при извършена контролна покупка преди легитимация от М. И. – инспектор по приходите (ИП), на обща стойност 3,01 лв. /0.860 кг. мандарини/ в 14:12 ч. на 26.01.2024 г., не е издаден фискален бон от инсталираното в обекта фискално устройство модел „Daisy“ с индивидуален номер DY559782 и номер на фискалната памет 36718255 регистрирано в НАП с потвърждение № 4550948/29.03.2022 г., нито касова бележка от ръчен кочан с касови бележки, или какъвто и да било друг документ за полученото плащане. Покупката е заплатена в брой и в лева от М. К. И. - ИП, като парите за покупката са приети от И. Г. П. – продавач.

След легитимацията на контролните органи от фискалното устройство е отпечатан дневен финансов отчет „X“ отчет № 000134/26.01.2024 г. и КЛЕН за дата 26.1.2024 г., от които е установено, че горепосочената продажба в размер на 3.01 лв. не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. С горното контролните органи са приели, че „НОВА ПЛОД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е изпълнило задължението си за направеното плащане да издаде фискална касова бележка, нито бележка от кочан, с което е нарушил разпоредбата на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № 0129717/26.01.2024г. /л.13-15 от делото/, към който е приложен дневен финансов отчет от 26.01.2024 г., и справка КЛЕН от 26.01.2024 г.

За нарушението е издадено наказателно постановление № 765593-F759310/16.04.2024г., с което е наложена административна санкция в размер на 8000 /осем хиляди/ лева. С преводно нареждане от 23.05.2024г. /л.9-гръб от делото/ жалбоподателят е заплатил наложената му санкция като се е ползвал от възможността да погаси задължението си в по-малък размер, съгласно чл.79б, ал.1 от ЗАНН.

Установено е, че по отношение на дружеството има издадено и НП № 718195-F717439/11.08.2023г., за извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, влязло в законна сила на 21.08.2023.

Предвид констатациите от извършената проверка, със заповед № ФК-С2913-0129717 от 17.04.2024г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено в условията на повторност нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на „НОВА ПЛОД“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – павилион за плодове и зеленчуци, находящ се в

[населено място], Метростанция „Обеля“ стопанисван от „НОВА ПЛОД“ ЕООД и забрана на достъпа до него за срок от 30 дни. Заповедта е без предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. /л.16 от делото/ изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Със Заповед №441/16.06.2023г. С. К. Д., съставил оспорваната заповед, е назначен на длъжност „Началник отдел“ в ЦУ на НАП, ГД „Фискален контрол“, дирекция „Оперативни дейности“ /л.22/.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактическите и правни основания за налагане на ПАМ. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, а и от страните не се спори по фактите, се установява по несъмнен начин, че за извършената контролна покупка в стопанисвания от жалбоподателя обект не е издадена фискална касова бележка. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство, както и че това не е първото установено и санкционирано по този текст нарушение, извършено от „НОВА ПЛОД“ ЕООД. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било длъжимо съгласно цитираните по-горе в решението разпоредби от ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

Съгласно чл. 186, ал. 1 от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване

на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, осъществило състава на нарушенията изброени в т. 1 до 3 на същата алинея. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. От съдържанието на чл. 187, ал. 4 от ЗДДС следва, че органът я прилага за да обезпечи събирането на санкцията по издадено НП, която е вече наложена, доколкото е предвидено предварителното прекратяване на ПАМ от органа, който я е наложил, след като административно-наказаното лице направи искане за това и след като бъде доказано от него, че глобата или имуществена санкция е заплатена изцяло. В случая тази обезпечителна функция на ПАМ е погасена на 23.05.2024г., когато е заплатена имуществената санкция по издаденото НП.

Независимо от установеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и на целите му, по следните съображения:

Независимо от формално спазената процедура и приложена материално правна норма съответстваща на установеното, настоящият състав преценява, че заповедта за налагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в несъответствие с целта на закона и при нарушение на принципа на съразмерност, предвид обстоятелствата, установени при проверката, така и в контекста на тълкуването, дадено от СЕС в решение по дело С-97/21г.

Налагането на процесната ПАМ е несъразмерно от гледна точка на съставеното за същото нарушение НП и наложената с него санкция. Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело С-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо дали от формална страна ПАМ отговаря на изискванията на процесуалния и материалния закон. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело С-97/21 на Съда на ЕС, като според диспозитива на решението: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение."

Също видно от мотивите на цитираното решение на СЕС, ПАМ като процесната следва да бъде съобразена с изискването да не надхвърля необходимото за постигане

на преследваните от закона цели - точки 56 и 57 от решението. ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС е допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницирираното срещу търговеца административно-наказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (по арг. от точки 56, 57 и 62 от решението на СЕС). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС). Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО, тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели. Кумулирането на мярката по чл. 186 от ЗДДС с проведеното административно наказателно производство (влязло в сила и платено НП) срещу дружеството-жалбоподател за налагане на имуществена санкция по ЗДДС не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС, от една страна, а от друга страна - е непропорционално.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 50 лв., представляващи платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София – град, III отделение, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С2913-0129717 от 17.04.2024г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на „НОВА ПЛОД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените в производството разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: